8 березня 1967 р.

Тоді сосни ще сонні в туман запали,
тоді на пів дня півні вчинили гармидер.
Сонце неба допало, коли вже павич,
як впав, об'явився поміж курми.

Тоді щось хтозна що на причілкові хати
зненацька, світоньку, як свіне:
обновилася на причілкові Богоматір,
щирозлотом взолотило її вінець.

Тоді молодиця з повними відрами
поквапилась, байдужа до всіх видінь.
Був собі найбуденніший ранок, видно,
в Зимній Воді, Зимній Воді, Зимній Воді.